

gaver. Produksjonen til egen forsyning er som før anslått til ca. 285,000 tonn.

Likewise i 1941 er det framstilt langt mer maskintorv enn stikk-torv, idet forholdet er omtrent som 6:1.

Produksjonen av generatortorv er gått sterkt tilbake sammenlignet med 1941. I sistnevnte år ble det produsert ca. 87,000 tonn generatortorv, men på grunn av at det ble stilt betydelige mengder generatorved til rådighet var det liten etterspørsel etter torv, og produksjonen i 1942 utgjør ca. 47,000 tonn fordelt på 32 produsenter.

Av torvbriketter er i 1942 produsert ca. 17,000 tonn eller om lag 8000 tonn mindre enn i 1941 og ca. 14,000 tonn mindre enn i 1940.

Foruten store beløp til anlegg og drift ble det fra statens side gitt et bidrag på kr. 4.00 pr. tonn torv som ble framstilt i tiden 1. august til 15. september. Dette ble gjort for å øke torvproduksjonen, og det oppnåddes å få produsert 8—900,000 tonn torv i dette tidsrom. Bergingsforholdene var imidlertid vanskelige, og en hel del av denne torv ble liggende igjen på tørkeplassene.

Sverige:

Torvproduksjonen i Sverige i 1942 har vi ikke nøyaktig oppgave over, men ifølge en foreløbig melding, offentliggjort i tidsskriftet «Skogen» (nr. 18, 1942) anslås den samlede produksjon til 7 å 800,000 tonn eller omtrent dobbelt så meget som i 1941.

Maskintorva er overveiende disponert til bruk for industrielle bedrifter og jernbanene, men en betydelig del brukes også som husholdningsbrensel, særlig i Sør-Sverige.

NY FORSØKSMELDING OM MYRFORSØKENE.

Det norske myrselskaps forsøksstasjon på Mæresmyra har nylig sendt ut melding om det 34. arbeidsår (1941) ved forsøksleder Hans Hagerup. Meldinga omfatter «Ymse forsøk med poteter på myrjord» av forsøksleder Hagerup, og «Korn dyrking på myr» av forsøksassistent Aksel Hovd.

Potetforsøkene: Resultatet av tidligere dyrkingsforsøk med poteter på Mæresmyra er trykt i forsøksstasjonens meldinger for 1908, 1909, 1912 og 1925—26.

I den sist utsendte melding er redegjort for sortforsøk med poteter i tida 1926—41 omfattende i alt 19 forskjellige sorter. Videre behandles sammenlignende forsøk med settepoteter fra myr og fastmark og med lysgrodde og ugrodde settepoteter. Endelig er gjort rede for et forsøk med poteter på sandkjørt myr.

Alle forsøk har ligget på god grasmyr med middels kalkinnhold.

Da potetriset som kjent lett skades av frost i alle vekststadier, og myrjord gjerne er mer frostlendt enn fastmark, vil veksttida de fleste år bli kortere på myr enn på fastmark, da potetriset fryser ned før vanlig høstetid. Avlingsresultatet varierer derfor nokså meget fra år til år etter som det har vært mer eller mindre frost i veksttida. I gjennomsnitt for hele forsøksstida har de tidlige sorter gitt størst knollavling med vel 2800 kg pr. dekar. De seine sorter har gitt minst avling med knapt 2100 kg knoller pr. dekar.

Tørrstoffinnholdet er gjerne lavere i poteter fra myrjord enn fra fastmark. De tidlige sorter har lavest innhold av tørrstoff med gjennomsnittlig 18,5 %. Best med hensyn til tørrstoffinnhold står de halvseine sorter med 19,9 %. I avling tørrstoff pr. dekar står de halvtidlige sorter best med 550 kg. Dernest kommer de tidlige sorter med 532 kg, mens halvseine og seine sorter gav henholdsvis 510 kg og 410 kg tørrstoff pr. dekar.

Gjennomgående har potetene vært forholdsvis lite utsatt for sykdommer i forsøksstida. Riset har til dels vært noe angrepet av tørrrøte, mens knollene stort sett har vært temmelig friske.

Av sorter som passer til dyrking på myrjord under lignende vekstforhold som på Mæresmyra nevnes Early Puritan, Dukker og Edzell Blue av tidlige sorter. Av halvtidlige sorter nevnes Louis Botha, Sharpes Expres og Great Scot. De halvtidlige tåler lagring bedre enn de tidlige.

4 års forsøk med lysgroing av settepoteter gav en øking i knollavling på 21 % i forhold til ugrodde settepoteter, og tørrstoffmengden øket med 25 %. Dette forsøk er utført med Louis Botha.

Kornforsøkene: Meldinga om korndyrking på myr omfatter såtidforsøk med havre, bygg og vårrug i årene 1921—39 og er en fortsettelse av meldinga for 1939—40, hvor resultatet av sortforsøk med havre og bygg er publisert.

Tidligere meldinger om kornforsøk på Mæresmyra er publisert i forsøksstasjonens meldinger for 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913—14, 1920, 1923 og 1924.

Resultatet av såtidforsøkene bekrefter tidligere erfaring om at tidlig såing er en avgjørende betingelse for korndyrking på myr. Myrjord bør høstpløyes, og harving og såing foretas før telen er gått om våren. Myrjorda smuldrer best når telen ligger 8—10 cm under jordoverflaten. På Mæresmyra har harvinga vært lettest å utføre de siste dager av april og første dagene av mai.

Det er sammenlignet 3 forskjellige såtider, nemlig 1., 10. og 20. mai. I særlig tidlige år er dessuten sådd 20. april.

Om våren og forsommeren tåler kornet frost langt bedre enn i modningstida, og seint sådd åker er mer utsatt for frost om høsten enn tidlig sådd. Det viser seg således at kornet ved 2. såtid har hatt

omtrent dobbelt så mange frostnetter i modningstida som korn ved 1. såtid. Ved 3. såtid har kornet vært utsatt for 3—4 ganger så mange frostnetter som ved 1. såtid.

Jevnt over er kornavlinga best både i mengde og kvalitet ved tidlig såing, spesielt gjelder dette seine kornslag. Ved sein såing øker halmmengden i forhold til korn, og en er mer utsatt for legde.

Særlig tidlig såing (20. april) viser seg stort sett mindre heldig for bygg og havre, mens vårrug, som forresten er usikker på Mæresmyra, gjør seg bedre nytte av denne tidlige såtid.

For øvrig vises til meldinga som kan fås ved å skrive til Det norske myrselskaps forsøksstasjon, adr. Mære st., eller Myrselskapets hovedkontor, adr. Kongens gt. 18, Oslo.

J. H. S.

TORVSTRØPRODUKSJONEN I 1942.

I likhet med de to foregående år (1940 og 1941) har myrselskapet innhentet oppgaver over torvstrøproduksjonen også i 1942. Statistikken omfatter i år 47 fabrikker mot 44 foregående år. Vi skal her kort meddele de viktigste data fra produksjonen i året som gikk:

Den samlede produksjon av torvstrø utgjorde i 1942 i alt 188,382 baller mot 260,000 året før, altså en nedgang i produksjonen på 27,5 %. Størst er nedgangen i Akershus fylke, der produksjonen er gått ned fra 117,590 til 71,885 baller. Bare 2 fylker har hatt økning i produksjonen i 1942, nemlig Hedmark og Telemark. For Hedmarks vedkommende er økningen 2656 baller og for Telemark er den 2800 baller. For de resterende fylker er det mer eller mindre nedgang i produksjonen.

I forhold til normal produksjon som regnes å være omkring 330,000 baller, utgjør produksjonen i 1942 ca. 57 %, mot 79 % i 1941. Nedgangen i produksjonen skyldes hovedsakelig den knappe tilgang på arbeidsfolk og det dårlige berginsvær vi hadde i 1942.

Produksjonen hjemme på gårdene og i torvstrølagene har vi ingen oppgaver over, men den antas å være noenlunde normal, tilsvarende ca. 250,000 baller.

D. L.